

[Otto Mørch.]

dog, og har derfor også kraftigt understreget i betænkningen, at der er et stort behov for i særligt hastende tilfælde at kunne få mindre forsendelser udbragt med hyrevogn, og derfor henstiller vi til justitsministeren at undersøge mulighederne for en hurtig løsning af dette spørgsmål.

Endelig har vi drøftet drikkepengesystemet i forbindelse med hyrevognsbetjening. Her er vi inde på et overenskomstområde, som vi ikke kan og ikke vil blande os i, men det er ønskeligt både for forbrugerne og for det kørende personale, at man får drikkepengene „ind på uret“, som man udtrykker det. Jeg er vidende om, at man principielt er enig på dette overenskomstområde i København, Odense og Århus og blot venter på kommunal godkendelse af de nye takster. Jeg er også vidende om, at drikkepengesystemet overenskomstmæssigt allerede er afklaret i byerne Kolding, Korsør og Kalundborg.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at ved dette lovforslag skaber vi gennem en nødvendig erhvervsstabilisering en bedre transportordning for forbrugeren. Det bliver nu kommunernes ansvar at klare dette transportområde, og vi i socialdemokratiet har tillid til, at vore kommuner vil klare denne opgave til borgernes tilfredshed. Derfor vor bedste anbefaling af lovforslaget, som det foreligger her ved anden behandling.

Juul-Madsen: Da mit partis ordfører, hr. Stæhr Johansen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans og min gruppes vegne fremkomme med nogle få synspunkter.

Som det vil være bekendt fra første behandling her i tinget, er det konservative folkeparti ikke tilhænger af det fremsatte lovforslag. Det var vi ikke ved første behandling; der er ikke kommet momenter frem under udvalgsbehandlingen, der har ændret denne indstilling, så det konservative folkeparti må vende sig mod lovforslaget.

Må jeg have lov til at understrege, at under den sidste lovrevision, der fandt sted så sent som den 10. juni 1970, lykkedes det at sammenarbejde tre forslag, nemlig den daværende KVR-regerings forslag, et forslag stillet af socialdemokratiet og et forslag stillet af socialistisk folkeparti. Det lykkedes at sam-

menarbejde disse tre lovforslag til ét forslag, som altså blev vedtaget den 10. juni 1970. Det tilfredsstillende samtlige, der deltog i arbejdet, og det er en ordning, der har virket tilfredsstillende siden. Vi finder derfor, det er urimeligt så kort tid efter at lave nye gennemgribende ordninger.

Jeg deler ikke det ærede medlem hr. Otto Mørchs begejstring for forslaget. Jeg har den opfattelse, at forslaget, der jo er udtryk for et meget stærkt indgreb i den frie hyreret og i virkeligheden bygger på en statslig og kommunal kontrol med hyrevognserhvervet, er et tilbageskridt både i forhold til befolkningen og i forhold til erhvervet selv. Det, man ønsker, er jo en anstalsmæssig begrænsning af hyrevognene, og jeg kan naturligvis godt se, at det kan give en begunstigelse og giver en, skal vi sige ensidig begunstigelse af de nuværende og fremtidige udøvere af erhvervet, men det er samtidig også et system, der begrænser og lukker ude, sådan som man gjorde det under det gamle lavsvæsen, og vi er da nogle her i denne sal, der fra udlandet ved, at de erfaringer, man har de steder, hvor man har sådanne ordninger, går ud på, at det er praktisk talt umuligt, i hvert tilfælde på travle tider af døgnet, med kort varsel at få en taxa eller en hyrevogn.

Derfor kan det konservative folkeparti ikke medvirke. De ændringsforslag, der er stillet, indeholder visse forbedringer, meget små forbedringer, i forhold til det oprindelige forslag fra ministerens side, men de ændrer ikke på noget område afgørende ved det, der gives udtryk for med det lovforslag, som et flertal her i tinget står for. Det ændrer heller ikke vort synspunkt, at der gives visse lettelser. Det kunne man jo dårligt komme uden om, for så vidt angår lovforslagets meget strenge bestemmelser om, at hver eneste kommune her i landet skulle have en holdeplads og hver eneste kommune her i landet skulle udøve den strengeste kontrol i henhold til lovgivningen. Der havde været mening i det, hvis man fra flertallets side havde imødekommet det synspunkt, som vi har fra mindretallets side, at mindre kommuner, f. eks. op til 25.000 indbyggere, som jo aldeles ikke har brug for sådanne ordninger, selv kunne bestemme, om de ville have ordninger i henhold til loven eller ej, eller de ønskede sig fritaget, så-